

tes àrees amb centralitats difuses, trobem Portbou, l'Escala, Torroella de Montgrí, Palafrugell, Palamós, Sant Feliu de Guíxols, Hostalric-Massanes i Blanes.

Pel que fa a la diagnosi d'infraestructures, s'assenyala que històricament s'han marcat dos eixos: l'eix mediterrani, que segueix el corredor pre-litoral, i l'eix litoral, que constitueix la línia de màxima intensitat de trànsit, abocat puntualment a la saturació. En allunyar-se de Barcelona i d'aquests eixos principals, els fluxos de trànsit esdevenen petits.

Es preveu un augment important de la motorització catalana, cosa que permet assegurar la successiva saturació d'algunes vies, especialment a la Costa Brava. Caldrà establir recorreguts alternatius i eixos transversals que facin més fluides les comunicacions amb l'interior. Amb l'acompliment del Pla de Carreteres de 1985 es preveu la millora d'aquestes vies interiors, de manera que cap punt del territori no estigui a més de tres hores d'un altre.

Respecte al transport ferroviari, es preveu que a mitjà i llarg termini sigui una alternativa al transport viari. També s'entén que les infraestructures viàries, ferroviàries, portuàries i aeroportuàries no es poden concebre aïlladament.

D'altra banda, es remarca que les telecomunicacions són claus per al progrés, i es pretén acabar d'implantar la xarxa de fibra òptica i de telefonia automàtica per tot el territori català.

Quant a la inversió, es constata que la de les administracions locals, en particular els ajuntaments, ha experimentat un fort augment en els darrers anys i avui suma el 44% de la inversió pública a Catalunya, dos terços de la qual es destinen a infraestructures urbanes i edificis, com pertoca a les seves competències.

Pel que fa a les inversions de l'àmbit propi de la política regional o de la política econòmica sectorial d'impacte regional, aquestes passen a dependre cada cop més de la Comissió de les Comunitats Europees, que actua en concert amb els estats. Catalunya es troba al marge de l'Objectiu 1, que recull el 80% del fons del FEDER, i sols es beneficia per a determinades accions puntuals de l'Objectiu 2 (zones en declivi industrial) i l'Objectiu 5b (zones rurals desfavorides).

La diagnosi sobre la qualitat de vida constata que bona part de la societat catalana aspira a un hàbitat menys concentrat, fet que ha comportat la proliferació de segones residències i l'eclosió d'alguns pobles amb atractius particulars. El fenomen ha afectat especialment la costa, on la segona residència quintuplica l'habitatge permanent, però també s'ha estès vers la muntanya i algunes comarques interiors.

Tot aquest moviment de desconcentració metropolitana, que hom retroba a una més petita escala en capitals com Girona, implica o pot implicar un creixement més o menys espectacular dels nuclis dels encontorns. Les cases entremitgeres, els xalets i la urbanització poc densa, a vegades discontinua, proliferen en aquests nuclis, i comporten una suburbanització. Llavors la

L'aeroport Girona-Costa Brava ha de ser una peça bàsica per al desenvolupament de l'Àmbit Territorial Funcional Nord.

La diagnosi d'equipaments sanitaris detecta una insuficiència de llits i una saturació dels serveis d'urgència.